

τητι δι' ὃ καὶ ἀγαπᾶται ἰδιαζόντως ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Ὁ Κ. Ποττίνος διδάσκει συγχρόνως καὶ τὴν Γαλλικὴν, καὶ μάλιστα τοσούτω εὐμεθόδως, ὥστε ἐν τῷ τριῶν μηνῶν οἱ παρ' αὐτῷ μαθητεύσαντες προώδυσαν θαυμασίας· ὥστε δὲν διστάζομεν νὰ βεβαιώσωμεν, πεισθέντες καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων, ὅτι οὐδέποτε ἐδιδάχθη ἡ Γαλλικὴ ἐν τε τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς σχολείοις τόσῳ εὐστόχως ὅσῳ ὑπὸ τοῦ Κ. Ποττίνου.

Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς δεκτὸν τὸ σύστημα τῶν ἐγγράφων διαγωνισμῶν, μερικωτέρων μὲν κατὰ μῆνα, καθ' ἑξαμηνίαν δὲ καὶ κατ' ἔτος γενικωτέρων. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ πενταετοῦς καὶ ἐπέκεινα πείρας συντελεστικώτατον εἰς τὴν προκοπὴν τῶν μαθητῶν· διότι οὐχὶ μόνον ἀναφλέγει τὴν φιλοτιμίαν καὶ γεννᾷ τὴν ἀμιλλαν, ἀλλὰ καὶ ἐξασκεῖ περὶ τὴν εὐχεροστέραν ἐκθεσιν τῶν ἰδεῶν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλο πλεονέκτημα τὸ Ἐκπαιδευτήριον, τὴν ὑπαρξίν ἰδιαίτερας κατέδρας τῆς ἱστορίας, καταργηθείσης δυστυχῶς ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις.

Τὰς ἐξετάσεις παρεκολούθησεν ἡ διανομὴ τῶν βραβείων καὶ τῶν ἐπαίνων πρὸς τοὺς ἀριστεύσαντας τῶν μαθητῶν· ἡ δὲ τελετὴ ἐγένετο ὡς συνήθως μετὰ πολλῆς παρατάξεως καὶ δημοσιότητος, παρευρεθέντων τῶν γονέων, τῶν φίλων τῶν μαθητῶν, πολλῶν κυλομαύσων, τινῶν ἐκ τῶν ἐν τέλει, καὶ ὄλων σχεδὸν τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Καὶ πρῶτον μὲν ἱερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ ἐπεκαλέσθη τὸν ὑψιστον ἵνα καταπέμψῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἐπὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἔπειτα δὲ ἐψάλη ὕμνος ὑπὸ τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν πατέρα τῶν φώτων καὶ μετὰ ταῦτα ὁ καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Φυσικῆς Κ. Γ. Ζωγιὸς ἀναστὰς διήλθε λόγον, ὑπέθεσι μὲν ἔχοντα τὸν χρόνον, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα χρήσιμα περὶ παιδείας διαλαβόντα, καὶ εἰς μηδένα δόντα ἀφορμὴν χάσιμης, ὡς ἐφοσῆθη προλογίζων ὁ μετρίοφων ῥήτωρ.

Μετὰ τὸν Κ. Ζωγιὸν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀχαιῶν καὶ Ἡλίδος Κ. Μισαήλ, ἐπενθύμισε πρὸς τοὺς μαθητὰς τί ὀφείλουσι πρὸς τοὺς διδασκάλους αὐτῶν, ἐρμηνεύσας κατὰ τρόπον κατανύξαντα τῶντι τοὺς ἀκροατὰς, ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀγαπῶντος οὐχ ἥττον τοῦ πατρὸς τὸν διδάσκαλον, ὡς δι' ἐκείνον μὲν ἴωτα, διὰ τοῦτον δὲ καλῶς ἴωτα.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τῶν διδασκάλων ἀναστὰς ἀνεκέρυττε τὰ ὀνόματα τῶν ἀριστευπάντων· ἕκαστος δὲ τούτων προσερχόμενος ἐστέφετο στεφάνῳ μυρτίῳ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ εὐλογούμενος ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ δύο βραβεῖα, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου Κ. Κ. Γαλάτου Δημάρχου Ἀθηναίων.

Καὶ ἀπήλθομεν δακρύοντες σχεδὸν πάντες πρὸς τὴν χαρὰν, καὶ εὐχόμενοι ὅπως κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἀπονέμηται καὶ χρηστοθείας καλλιστεῖον· διότι οὐδὲν ἡ παιδεία ἂν μὴ παρῆ καὶ ἀγωγή σπουδαία, ὅτε καὶ μόνον φέρουσιν ἀμφοτέρω, κατὰ τὸν Πλούταρχον, πρὸς ἀρετὴν καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν. Ἡ

παιδεία τῆς κεφαλῆς κατέστη σήμερον εὐνοτάτῃ καὶ διὰ τοῦτο πάγκοινος· τίς τιμᾷ ἢ μᾶλλον τίς δὲν περιφρονεῖ αὐτήν, ἂν δὲν συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τῆς παιδείας τοῦ στήθους;

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

—οοο—

ΚΑΚΟΖΗΛΟΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ. Ἀπό τίνος ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς δημοσίοις ὑπηρεταῖς ἡ περιεργος συνήθεια τῶ νὰ συνενῶσι κακοζήλω, καὶ σολοίκως, πολλάκις, διάφορα ὀνόματα. Οὕτω λέγουσι παραδείγματος χάριν Νομὸς Ἀστικουβουστίας, Αἰτωλοκακαργατίας, Ἀχαιοήμιδος, ἐπαρχία Φωκιδολοκρίδος, Ἀμαλιούπολις, ἢ Ἀμαλιάπολις, ἢ Ἀμαλιάπολις, ἀκταιωρὸς κτλ, μὴ ἐνθυμούμενοι ἢ μὴ γνωρίζοντες ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀπεστρέφοντο τοιαύτας χιμαίρας, καὶ ὅτι κἂν τὸ Ἀμαλιούπολις, ἢ Ἀμαλιόπολις, ἢ Ἀμαλιάπολις, ἔπρεπε νὰ γραφῆ Ἀμαλιόπολις, κατὰ τὸ Μεγαλόπολις, Πανόπολις, Ἀρρεόπολις, καὶ τὸ κακοςύνθετον ἀκταιωρὸς, νὰ γραφῆ ἀκτωρὸς, ἢ κἂν ἀκταιωρὸς.

Οὕτω καὶ ἐπὶ πολλῶν ἐργαστηρίων ἀνεγνώμεν Ἐμπορορράπτῃς (ἦτοι ῥάπτῃς τῶν ἐμπορῶν), Βαδοκαπελοκοιλιδοκαθαρθήριον Κεφαλοποδαζομαγειρος, Καμινοκαθαριστήρις, ἀντὶ τοῦ ἐστιοκόρος, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἐμμένωσιν οἱ τοὺς τραγελάφους τούτους ἀσπαζόμενοι εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτῶν ὀνοματοποιίαν, ἐχέτωσαν ὡς παράδειγμα τὰ ἑξῆς:

Ἡπισταί.

Εἰματολευκαφόροι, φαινοσκυθρωποπρόσωποι,
ζυτοδιεργόδοι, χρηματομισσοπράται
Χριστοκαθηματισταυροί, εἰδωλοσεβασταί,
λεκτροδικαιόφυγοι, πορνολαθραιοτρόφοι
Ἑξαπατηπιάδα, κοσμουπαντηπεροπειταί,
καλλιτριχιποδάται, κερματοθερασίδα
Φαινογόθλαμοι, ὀλοοφρενιλαθραυτευταί,
αἱματοδιψαλέοι, κερδαλεοφρόνιοι
Βουβιρδοξίφρεισχοινε γχεσιπορδιάλεκτοι,
βιβλοθεοφυγάδες, κοσμοματαιόσοφοι
Διαβουλοσπερές, πχυσοκατοσργοδιόκτα,
ὀρθοφρενιπλανέες, ταρταρεριννόμοροι.

Χριστιανοί.

Εἰμπροσηκοφόροι, ἀνυποκριταλυποπρόσωποι,
δουλαχρηστολόγοι, ἱεραμισθοδόται
Αὐτοκαθηματισταυροί, θεομοιοσεβασταί,
ἐνομοκοιτιλάδοι, πορνακαθαρθόφυγοι
Ἀγκυλομισηταί, κοσμουσωτηριοδίφαι,
πνευμαπενητόφρονες, κερματημαλίς
Καρδιαλθθίγιοι, κοινωφιλιμεργομειληταί,
εἰρηναίφιλοι, ἀπλοικοφρόνιοι
Βορβαρδοξίφρεισχοινε γχεσιπορσευδιωκτοι,
βιβλοθεοτριβέες, δογματοθαιόσοφοι.
Ἰψιθεοπρεπέες, καθαρουφωτεροδιωκτοι,
ὀρθοφρενίζωοι, οὐρανοκλερονόμοι (*).

(*) Michael Neander Saravienis, Erotematibus suis Graecae linguae, p. 434. Oronianae editionis anno MDLXI, Antithesin Ἡπιστῶν καὶ Χριστιανῶν inseruit; quam sit transcriptam ex antiquissimo codice manuscripto in membrana PATRIS oppido Achaiae, ante annos mille trecentos. Recentis autem vel non multum vetusti auctoris esse, vel prius vocis ὀνοματοποιία arguit. Judicium penes lectorem esto.